Tolu Kaied kaugeele,
Lüfud linnae mehele,
Siis tuleb naene minule
Ja tuleb mäni sinule,
Tuleb kangaste rudusja,
Tuleb nünede nidusja,
Ja tuleb sua surisdaja.
Saisad tüttered mehele,
Saisad Anned Harjumaale,
Saisad Kaied kaugeele,
Lüfud linnae mehele,
Siis tuli mini majasse,
Tuli kangaste rudusja,
Tuli nünede nidusja,
Tuli sua surudaja.
Ei ta rudund kangaaida, (kangaste kudumas)
Ei ta nidund nünesida,
Ega surutand sugada.
Kangad saitsje surerki,
Paldmasse pakatakki.
Ükki makka, karki päeka,
Kitünar künnel nädalal.
Poega ennest hulgumaie.
Oh minu hella eidekene

Too aga rodu tütterida.
Too ja Anned Harjumalta,
Ja too Kaied kaugeelta,
Lüfud linnasta mehelta,
Too ja kangaste rudujad,
Too ja nünede nidejad,
Too aga sua surutajad.

15.

Kes minu nõtab, näib elada,
Kes mu soab, see soab aga naese,
See soab nuku nurmeltagi,
Waktariku maljaltagi,
Piipaega päesastagi.
Ees olin keima nüksjarsi,
Taga loo nõtejarsi,
All olin kahga andejarsi,
Keskel ruhja veerajarsi,
Peal ruhja teritajarsi.
Kes minu nõtab, näib elada,
Kes mu soab, see soab aga naese,
Ei mul pumbu puhtad särgid,
Ei kao kalemi pakkud,
Ega lõpe lõuendida.